

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Наші вітання з Різдвом Христовим !!!

проповіді
Родовіг Ісуса
Матеїя 1:1-17
MAGNIFICAT
Луки 1:46-55
ст.1-3

Європейська Рада
Реформованих Церков

ст.4-5

Практична сторона
пресвітерства
стаття

ст.7-8

**ДІТЯЧА
ІСТОРІЯ**

ст.9

**новини
УЄРЦ
а світу**

ст.10-11

**Розпорядок
служб**

Родовіг Ісуса

Книга родоводу Ісуса Христа, Сина Давидового, Сина Авраамового: Авраам породив Ісака, а Ісак породив Якова, а Яків породив Юду і братів його... А всіх поколінь від Авраама аж до Давида чотирнадцять поколінь, і від Давида аж до вавилонського переселення чотирнадцять поколінь, і від вавилонського переселення до Христа поколінь чотирнадцять. Матеїя 1:1-17

Чи любите ви загадки? Чи подобається вам розгадувати якісь ребуси, криптограми, головоломки і тому подібне? Чесно кажучи, мені це дуже подобається. Можливо, тому я вибрав текст, який, на перший погляд, є дуже простим, лише імена, і нібито нічого такого важливого у ньому для нас особисто немає. Справді, цей текст чимось схожий на загадку, яку ми побинні сьогодні розгадати. Нам потрібно подумати, що знаходиться за тими іменами і яка важлива істина прихована у родоводі Ісуса. Здається самі імена, але насправді Господь не так просто помістив їх до першої книги Нового Заповіту – є тут дуже важливі істини, які простому читачеві не дано зрозуміти відразу. Давайте і ми подумаємо над цим текстом, спробуємо розгадати шифр, що знаходиться в цьому списку імен.

Повернімось до нашої історії, родоводу і важливих речей у ньому. Сучасному читачеві може видатися, що Матеїю вибрав дуже дивний початок для свого Євангелія, поставивши на початок своєї розповіді про Ісуса довгий список людей, яких практично ніхто не знає. Я сам ніколи не читав і не чув про більшу частину людей, згаданих у цьому родоводі. Але для юдеїв такий початок був нормальним, вони мали слідувати за своїми предками і навіть пам'ятати їхні імена аж до Авраама. Напевно кожен фарисей чи книжник у той час також дуже добре пам'ятав своїх предків – дідів та прадідів, на декілька поколінь назад. Для євреїв також було дуже важливо знати про Месію, який мав бути обов'язково нащадком Авраама та Давида.

В той час навіть священики повинні були знати свій рід. Щоб бути священиком у його роді не мало бути змішаних шлюбів євреїв з не євреями. За цим дуже слідували, писалися спеціальні книги родоводу і тому подібне.

Що важливим є в родоводі Ісуса Христа? І чи не помітили ви, чому так гарно і точно було розділено його родовід на три частини, як написано у вірші 17: «Від Авраама аж до Давида 14 поколінь, і від Давида аж до вавилонського переселення 14 поколінь, і від вавилонського переселення до Христа поколінь 14»? Чому такий поділ, і чим він важливий?

Знаєте, що мене найбільше вражає? Це те, з якою точністю Господь все спланував ще за сотні і тисячі років до народження Ісуса. Бог міг точно намітити, коли народиться Месія, і навіть з родоводом Ісуса Бог показує людям історію спасіння людства і, зокрема, кожної окремої людини. Так само, як родовід Ісуса ділиться на три окремі частини, так і історія спасіння кожного з нас ділиться на три окремі періоди чи частини. І саме про них я хотів би з вами поговорити.

По-перше, історія від Авраама до Давида символізує, що Бог створив людину для величчя, царювання і панування над всім. По-друге, період від Давида до вавилонської неволі показує, що людина втратила свою величчя. І, третє, людина може знову відновити чи повернути свою втрачену величчя.

Перш ніж ми з вами подумаємо над кожною окремою частиною, хотів би звернути вашу увагу на те, що фарисеї та книжники дуже добре знали родовід Ісуса, вони дуже добре рахували, і якщо б хотіли дізнатися, коли має прийти Месія, вони могли дуже легко порахувати: від Авраама до Давида було 14 поколінь, це був період становлення Ізраїлю, велика подія з життя Давида як царя. Далі минуло ще 14 поколінь, знову сталася велика, але трагічна подія – вавилонська неволя. Далі минуло ще 13 поколінь, і тут фарисеї та книжники, які звикли до того, аби рахувати, могли визначити, що на 14 поколінні має щось статися, або народиться хтось великий. Більше того, всі вчені, які досліджують Біблію, переконані, що книжники і фарисеї знали, хто такий Ісус, знали про його прихід, про місце його народження, його життя і його смерть. Просто не захотіли приймати такого Месію, оскільки він їм не подобався. Вони чекали на когось іншого.

Євреї ще і зараз чекають на Месію і кожного разу, щосуботи, у своїх синагогах просять Бога, щоб Він його послав на цю землю. І як написано в Біблії, євреї приймуть за Месію зовсім іншу людину, яка буде лжемесією. Жоден єврей, який сьогодні живе, не може скласти свого родоводу, він не зможе прослідкувати, з якого він роду. Все це назавжди втрачено. І євреї дуже помиляються, що ще чекають на Месію. Він був і про це дуже добре знали єврейська верхівка, яка простим людям не сказала правди.

Однак, давайте повернемося до вивчення родоводу Ісуса. Коли Ісус розповідав історію про блудного сина, всі її розуміли. Він її розділив на три частини: життя з батьком, статок, керування всім, затишні падіння, нестача, злидні, та покаєння. І третя частина – повернення до батька, життя у достатку і т.п. Ми всі розуміємо цю історію, знаємо, що вона означає. Родовід Ісуса дуже схожий на ту саму притчу, просто замість вигаданого блудного сина виступають конкретні люди, прабабки Ісуса. І не Бог придумав їхню історію, не Господь говорив їм, як жити. Так склалося життя.

Перша стадія – це той період, коли людина була створена для величчя. Коли Бог створив людину, Він не призначив її бути рабом усього створіння. Бог не хотів, щоб людину всі кривдили та ненавиділи. Бог створив Адама та Єву не рабами, навпаки, царями. Господь дав всю владу в руки людини, Він сказав: „Пануйте над всім”. Мало того, що

людина була створена по образу та подоби Божій, Господь наділив її ще й великою владою. Людині належало жити в дружбі з Богом.

Знаєте, коли Господь створив кожного з нас, Він також хотів, щоб ми не були рабами, а дітьми Божими, мали всю владу дітей Божих. Кожен із нас приходить у цей світ бути царем в ім'я Господнє. Бог хоче, щоб ми царювали з Ним. Саме це є першою стадією, яка у родоводі Ісуса тягнулася від Авраама до Давида. Це була стадія створення та величчя ізраїльського народу. Давид, про якого ми читаємо, зібрав увесь ізраїльський народ в одне царство. В той час всі знали царя Давида, а вороги боялися його. Це царювання Давида саме було символом того бажання Божого, який прагнув, щоб кожна людина була царем.

Однак, загадайте, що сталося з людиною? Що сталося з Адамом та Євою після їхнього такого царювання? Їм цього було замало, хотілося більше. І тоді людина втратила свою величчя, втратила практично все, що мала. Замість того, щоб підкорятися лише Богу, вона стала рабом гріха. Замість царювання – рабство. Людина використала свій вільний вибір для того, щоб показати свою непокору до Господа, замість того, щоб товаришувати з Ним. Людина мала вибір, але, на жаль, зробила те, що Бог наказав не робити. Через це людина стала рабом гріха.

У житті ізраїльського народу також був такий період – від Давида до вавилонської неволі. Чим далі відходили часи від Давида, тим далі людство поринало в непослух, ідолопоклонство, саме на себе накликало гнів Господній. Замість того, щоб мати дружні відносини з Господом, людина стає рабом гріхів, потрапляє у рабство, вавилонську неволю. Це є другий етап, друга частина родоводу Ісуса Христа.

Кожен з нас народжується для того, щоб царювати, бути другом для Господа. Але що стається з кожною людиною, яка живе у цьому світі? Вона дедалі більше відходить від Господа, забуває свого Творця. Кожна людина через щоденні гріхи перетворюється на раба гріха. Хто не знає свого Спасителя – є рабом гріха.

Проте є третій етап – людина може знову відновити свою величчя. Навіть після стількох гріхів, Бог не забув людину. Господь не хотів, щоб все закінчилося трагедією, щоб ізраїльський народ загинув у вавилонському рабстві, так само Бог не хоче, щоб кожна людина, яка живе сьогодні, загинула в рабстві гріха. Саме тому Бог дав для людей ще один шанс на порятунок – Бог послав у цей світ свого Сина, Ісуса Христа, щоб врятувати людство з болю гріха. І щоб людина знову могла мати ту величчя, яку мала до зріхощів, мала дружбу з Богом. Цей третій етап уособлюють в собі ті 14 поколінь від вавилонського полону, до народження Ісуса.

Як батько чекав блудного сина, щоб той повернувся додому, так само і Господь чекає кожного з нас, нашого повернення додому, відновлення нашої дружби з Господом. Саме для цього прийшов був Ісус, саме таку любов нашого Небесного Батька Він приніс у цей світ.

Родовід Ісуса – це історія спасіння кожної людини, від самого народження, життя без Господа і зрештою – спасіння. Чи є вона схожа на історію вашого спасіння? Чи пройшли ви самі ті три етапи, особливо останній – навернення до Господа? Чи, можливо, ви все ніяк не можете виїти з полону гріха? Чи приніс для вас особисто Ісус той мир і єдність з вашим Небесним Батьком? Нехай Господь допоможе кожному з нас ще раз поміркувати над трьома етапами у родоводі Ісуса Христа і трьома – нашого життя і спасіння, щоб і для нас Ісус був не просто людиною, що прийшла у цей світ 2000 років тому, а нашим особистим Спасителем.

Мурза В.В. настоятель УЄРЦ м. Свалява

MAGNIFICAT.

Луки 1:46-55

Що могла робити Марія, коли дізналася від ангела, що вона стане матір'ю Господа? Що могли робити люди, які дізналися про те, що незабаром у світ прийде Спаситель, Якого вони так довго чекали? Щоб ви робили б, коли б когось чекали на протязі довгих років, і врешті дізналися, що Господь має дати вам, те що обіцяв? Напевно, всі ми прославляли б Бога за це, як це робила і Марія, і Єлизавета, і всі інші, які так дізналися про прихід Месії. Пісня Марії, по-перше, і є тим щиросердним прославленням Всевишнього Бога за того Спасителя, Якого ізраїльський народ так довго чекав, і по-друге, є прославленням Бога за те, що саме Марію Господь вибрав, щоб через неї прийшов у цей світ Господь. Хочу відмітити, що єврейські жінки час від часу молилися такою молитвою, в якій прохали Бога, щоб саме вони стали матір'ю Месії. Отже, одна з таких молитов все-таки була почута.

Саме про цю пісню Марії ми і поговоримо з вами, пісню, яка стала відомою цілому світу, і яку так часто використовують в церкві. Латинська назва її – Magnificat, що є початком молитви: „Magnificat anima mea Dominum”. Тому, коли ми будемо говорити з вами про цю молитву, нехай вона буде для нас прикладом. Подумаймо також, що з цих слів ми можемо взяти для себе особисто.

Всі ми знаємо про те, як ангел Господній сповістив діви Марії про народження від неї Ісуса; навіть свято таке ми маємо – Благовіщення. Дізнавшись про теку велику новину, Марія вирішила піти до своєї родички Єлизавети, оскільки і вона мала щось надзвичайне у своєму житті – завагітніла в похилому віці. Коли Марія прийшла у дім Захарія, Єлизавета зустріла свою родичку, і тільки-но почула Маріїне привітання, як у Єлизавети „затріпотіла дитина в утробі її”. Єлизавета зрозуміла, що дитина, яку носить Марія, надзвичайна, вона буде кимось великим і тому дружина священника промовила: „Благословенна ти між жонами, і благословенний Плід утроби твоєї”!

Разом ці дві жінки мали велику радість в собі, по-перше, через те, що Господь саме їх обрав, кожній із них показав чудо у їх житті, і кожну з них зробив блаженною, щасливою. І по-друге, напевно найбільша їх радість була не так за себе, як за увесь ізраїльський народ, оскільки він дочекався того обіцяного Богом Спасителя, за якого він молився впродовж тисяч років. Уявіть собі ту радість, коли так довго чогось чекаєш, і врешті-решт, воно виповнюється.

Далі ми читаємо про пісню, чи молитву Марії. Тож подивімося, що з цих слів ми можемо взяти для себе, які приклади є для нас? Це є чудовий гімн хвали для Господа. Серце Марії сповнилось величанням, і все, що вона могла робити в такий момент великої радості – це славити Бога: „Величає душа моя Господа...!” Напевно, тяжко буде нам зрозуміти всю ту радість, яку мала Марія в своєму серці, але принаймні на її прикладі можемо навчитися за все дякувати і за все прославляти Бога. Однією з відмінностей людини Божої і є вміння за все прославляти Бога. Читаючи псалми Давида, або ж послання апостола Павла, ви можете побачити, що всі вони переповнені тим прославленням за все Господа. Тому нехай і кожен день нашого життя буде переповнений саме таким прославленням Господа перше за те, що і ми в Ісусі Христі маємо спасіння.

Далі, читаючи цю пісню Марії, що найбільше кидається у вічі? Її гордість, чи, може, пишання собою, що Господь саме її обрав? Ні, цього всього немає, але натомість, всіма тими наступними словами вона показує своє смирення і покору. Господь серед всіх жінок обрав саме її, щоб вона була матір'ю Спасителя, проте, перш за все, вона говорить про своє смирення, „покору” волі Господній, і що найцікавіше, говорить про потребу і для неї особисто в Спасителі: „радіє мій дух у Бозі, Спасі моїм!” В її словах немає і натяку та те, що вона вважає себе безгрішною і непорочною. Навпаки, все в її пісні показує на потребу в спасінні не тільки для ізраїльського народу, але і для неї особисто. Вона наче просить про Спасителя для своєї душі, і навіть не думає когось спасати.

Знаєте, нехай слова, сказані Марією, та і сама вона, будуть для нас прикладом святого смирення, покори. Ми, дійсно, в цьому можемо взяти з неї приклад, щоб так, як і вона, не думати про себе звисока. Смирення – це одна з рис характеру справжнього християнина. Один богослов мудро примітив, що людина є християнином на стільки, на скільки вона є покірливою, смиренною. Не всі з нас багаті, освічені, талановиті, не всі з нас проповідники, але всі ми, будучи дітьми Божими, можемо бути смиренними.

Далі Марія показує свою покору ще одними словами: „всі роди мене за блаженну (щасливу) вважатимуть”. Ці слова схожі до вислову Єлизавети: „Благословенна ти між жонами...” Що означали ці слова про блаженство для самої Марії? З одного боку блаженство її життя полягало у тому, що саме її Бог обрав для здійснення Своїх цілей, саме їй була дана така благодать. А з іншого боку, їй було передбачено одного разу побачити Свого Сина розп'ятого на хресті. Тому блаженство певною мірою полягає в тому, що Бог не обирає людину для спокійного і комфортного життя, або самовдоволеної радості, а для виконання завдання, яка потребує від цієї людини всього, що може давати голова, серце, руки чи ноги. Коли Жанна д'Арк зрозуміла, що їй залишилося жити не довго, вона молилася тільки про одне, щоб Господь міг використати її так, як Йому хотілося. Ось у чому полягає блаженство.

Повернімося назад до слів Марії. Вона говорила про себе, але в її словах ми не бачимо ні гордині, ні якогось великого зосередження на собі, навпаки, жінка, яка могла гордитися тим, що її обрав Бог, показує своє смирення і покору перед Господом і перед Його волею. В наступних шести віршах вона про себе особисто не скаже ні слова.

Далі, в словах Марії ми читаємо ще дещо, що є важливе і для нас також. Своєю піснею Марія показує, який є Господь. Вірші 51-53 є прекрасними, але в цих словах Марії ми бачимо, що для деяких людей вони є небезпечними. Недарма пізніше праведний Семен сказав про Ісуса, що призначений Цей багатьом на падіння й устанання в Ізраїлі, і на знак сперечання. Цікаве питання тут виникає: якщо ще раз прочитати ці вірші 51-53, то до якої групи людей ми можемо себе віднести? Або, ким для нас є Христос?

І на закінчення. Ми багато можемо не знати в цій історії, багато можемо сперечатися про Марію, її роль, але з цієї пісні прославлення Марії з одного боку, ми можемо побачити ту скромність і покору тієї простої жінки яку, напевно, Господь не дарма обрав. І з іншого боку, ця пісня Марії є хорошим прикладом того, як ми можемо прославляти Бога, прикладом надії на Господа, прикладом Маріїної покори. Тому нехай у цей час приходу у цей світ Спасителя і нашого особистого, разом з Марією, ми будемо величати Господнє Ім'я за його милість і любов до нас грішних.

Мурза В.В.

Європейська Рада Реформованих Церков

Хенк Дрост

Густий туман оповив Західну Європу в четвер 4 листопада 2008 року. Аеропорт в Голландії мав з цим проблеми, тому всі рейси були відмінені. Навіть щоб вилетіти з Києва потрібно було прочекати біля 10 годин, аж поки літак міг вилетіти до Амстердаму. Чимало делегатів з інших європейських країн також запізналися на конференцію Міжнародної Ради Реформованих Церков, яка відбулася в голландському місті Сушт.

Це всесвітня організація, але вона намагається об'єднати реформовані та пресвітеріанські церкви по таких регіонах, як Африка, Азія та Європа. З України на конференцію прибули два місіонери - Хенк Дрост та Кор Харриван, а також три пастори - Василь Пилипенко, Вячеслав Мурза та Олександр Павлюк з місії «Евен-Єзер». Наш брат Клей Кватерман з Пресвітеріанської Церкви Одеси також відвідав цю конференцію. Отже, делегація з України була чималою.

На цій конференції ми зустріли представників з Шотландії, Австрії, Росії та багатьох інших країн. Дуже добре, коли представники церков можуть зустрічатися разом, обмінюватися думками, радостями та проблемами про життя Реформованої і Пресвітеріанської Церков в Європі. Відбувалися зустрічі представників різних семінарій, де було домовлено працювати разом у поширенні Реформатської теології. Це дуже важливо для росту церков. Скажімо, в нашій семінарії в Києві часто викладають професори з Реформованого Університету Голландії.

Протягом декількох днів ми мали декілька лекцій. Одні нам подобалися більше, інші – менше. На початку була лекція про Кальвіна, адже 2009 рік буде роком Кальвіна – 500 років від його народження. З іншого боку в лекціях був зроблений наголос на місіонерській роботі. Також було домовлено, що окремі брати розроблять план для обговорення місійної роботи на наступну конференцію, яка відбудеться в Единбурзі в 2010 році.

Конференція проходила з вівторка по п'ятницю, але ми залишилися ще на декілька днів у Голландії, щоб проповідувати в різних Реформованих громадах. Українські пастори проповідували, а голландські вели богослужіння та перекладали. Це було вперше, коли пастори з України проповідували в реформованих громадах. Людям це подобалося. Вони знали про роботу голландських місіонерів в Україні, вони моляться за церкви в Україні, а зараз люди мали змогу почути проповіді українських пасторів. Можна сказати, це був видимий знак Божої роботи в Україні.

Я вважаю, таке відвідування конференцій дуже допомагає нам в Україні більше дізнатися про реформовану теологію та євангелізацію в нашій країні.

Після конференції редакція газети звернулася до представників європейських Реформованих церков із запитаннями: «Напишіть про ваші методи євангелізації. З якими проблемами стикаєтесь? Які у вас є молитовні прохання?» На адресу редакції надійшло декілька відповідей.

Євангельсько-Реформована Церква м.Базель (Швейцарія)

Наша громада є молодого, була заснована лише у вересні цього року і на даний час налічує всього 12 прихожан в тому числі дітей. Ми проводимо богослужіння щонеділі і вже маємо нових відвідувачів не християн. Щоб досягти наше місто з Євангелієм з січня ми плануємо розпочати євангельське вивчення Біблії. Ми будемо використовувати книгу «Вибух християнства», яка відповідає нашому реформованому баченню. На наш погляд, це вдалий інструмент для євангелізації. Але з власного досвіду можу сказати, що не все так просто.

Просимо вашої молитви, щоб ми могли привести жителів Базеля до пізнання Спасителя. Інше прохання – молитися за фінансову підтримку для пастора, якого громада сама не може підтримувати. Дуже важко в наш час знайти ще одну додаткову роботу, яка б давала певний прибуток, і водночас, щоб давала можливість виконувати пасторське служіння.

Євангельсько-Реформовані Баптистські Церкви в Італії. Асоціація Реформованих баптистів створена для посилення євангельського свідчення в Італії.

До нашої асоціації належать сотні віруючих і багато церков, які зібралися разом для свідчення Євангелії. Започаткування нашої асоціації відбулося 25 квітня цього року в північному місті Італії – Бологна. До асоціації належать церкви, засновані на Реформованому віросповіданні (баптистське віровчення 1689, та практичній співпраці між пресвітерами та місцевими церквами, мета яких є розповсюдження Доброї Звістки в Італії.

Кожна з наших братерських церков діє в єдності з іншими, але разом з тим незалежно кожна на своїй території. Ми намагаємось разом прискорити ті ініціативи, які Господь дає для нас. Кожна з наших церков періодично проводить тематичні лекції з евтаназії, абортів, секуляризму і такому іншому. Більшість наших церков кілька разів на місяць мають публічну розкладку євангелізаційної літератури. Маємо також іншу діяльність особливо під час різдвяних та новорічних канікул. Видаємо трактати та брошури для євангелізації.

Одна з молитовних потреб – це плани на липень 2009 року організувати в Римі визначну подію для демонстрації свободи віросповідання в Італії.

Протестантська Реформована християнська церква в Хорватії.

Наша Церква є невеличкою, була заснована тільки 7 років тому і крім інших має громаду в Тордініці. Церква в Тордініці була членом Реформованої Християнської Церкви в Хорватії до 2001 року, поки не відокремилася від неї через певні теологічні та організаційні причини. На сьогодні наша деномінація налічує 5 громад в Хорватії та 2 у Сербії. Маємо трьох ординованих служителів Слова і Тайнств, також трьох ординованих старійшин, і трьох проповідників. Наша деномінація заснувала Реформований Теологічний інститут, який дає освіту для тих, хто вже має певну теологічну освіту і бажає служити як пастор.

Церковне приміщення в Тордініці було зруйноване в роки Другої Світової війни і ми все ще працюємо над його відновленням. Цього року нам вдалося відремонтувати класи для Недільної школи, кілька кімнат для гостей та великий клас, де проходять заняття Теологічного інституту.

Громада в Шібенік закінчила упорядкування земельного наділу для будівництва майбутньої церкви. Місце було надано в безкоштовну оренду місцевою владою. Засновником громади був пастор Ядран Єловиц.

Громада в Теня розпочала свою діяльність рік тому і поки має лише декілька нових членів церкви. Громада в Загребі виникла кілька місяців тому через вивчення Біблії в маленькій домашній групі і також має невелике число відвідувачів.

Рижська Реформатська Церква «Ісуса Христа Спасителя»

Вже більше 8 років наша церква проводить своє служіння як в Ризі, так і в Юрмалі - курортному місті, яке знаходиться приблизно 37 кілометрів від столиці Латвійської республіки. І хоча це є третьою в Латвії громадою реформатського напрямку, після двох латвійських, однак єдина російськомовна.

Як і коли зародилася наша громада? Ще навчаючись в Біблійному інституті, Тимур Анічкін, відвідуючи лекції з послання апостола Павла до римлян і галатам, прийняв доктрину про вибраність, а також 5 пунктів кальвінізму. Але виходити з баптистської церкви з армініанським вченням не мав наміру, адже ще не отримав внутрішнього поклику до служіння пастора. Тимур вивчав Слово Боже, щонеділі проповідував, проводив молодіжні служіння.

Після закінчення Біблійного інституту, виїшовши з миром від баптистської церкви, після зустрічі з пасторами Реформатських церков Латвії, він розпочинає нову громаду, проводить богослужіння в орендованих клубах та школах. Восени 2008 року Тимур закінчує Балтійську Реформатську Теологічну Семінарію, маючи ступінь магістра, він продовжував вивчати реформатську доктрину.

Громада росте в кількості та духовно, розвиваючи різні служіння. Також співпрацює з місіонерами з Америки та старається зробити служіння христоцентричними, що базується на Біблії, вірі, благодаті і славі Божій.

ЗВЕРНЕННЯ

керівників християнських Церков України з приводу вшанування жертв Голодомору 1932-33 рр.

Дорогі браття і сестри, шановні співвітчизники!

Як і щороку, в останні тижні листопада ми з великою скорботою згадуємо жертви найбільшої трагедії в історії українського народу – Голодомору 1932-33 рр. Близько десяти мільйонів заморених голодом, знищених злою волею держави за пів року, – таким є наслідок Голодомору. 55,5 тисяч смертей на день, 2300 – на годину, майже 40 – щохвилини.

Свідомість відмовляється сприймати такі цифри, але вони – реальність. Так діяла влада для того, щоб знищити тих, хто не поділяв її ідеологію, а тих, кого не знищено – залякати. Ще й досі багато свідків Голодомору побоюються давати свідчення або роблять це анонімно. Вони знають правду, але жах перед нелюдським Голодомором примушує їх боятися – навіть через три чверті століття.

Але немає нічого закритого, що не відкрилося б, і нічого таємного, що не стало б явним. Десятиліттями влада старанно приховувала правду про свої злочини, заперечуючи сам факт Голодомору. Тільки в незалежній Україні ця правда почала звучати на повний голос. І ми закликаємо кожного, хто знає про Голодомор, хто має можливість свідчити – піднести свій голос на захист правди. Зло, вчинене сталінізмом, має бути назване злом і осуджене. «Тоді скаже Він і до тих, що ліворуч: Ідіть від мене, прокляті... Бо Я голодував, і ви не дали мені їсти; був спраглим, і не напоїли Мене.» (Матвія 25.41,42).

Причина Голодомору – не природні катаклізми, посуха чи неврожай. У 1932-33 р. голод був організований штучно, за наказами державної влади, з метою не тільки провести колективізацію, але й зламати опір селянства – ідеологічний та національний. У селян не тільки забирали зерно, але й всі продукти харчування. Що не могли забрати – нищили на місці. Охоплені голодом українські області оточили військами, голодних селян-втікачів виганяли з міст і повертали в села – помирати. Причина таких дій – в ідеології, яку сповідувала радянська держава, спрямованій на винищення цілих класів і верств суспільства.

Реалізуючи цю ідеологію, радянська влада влаштувала колективізацію, що мала трагічні наслідки для всіх народів у колишньому СРСР. В Україні ж політика колективізації була сполучена з «вирішенням національного питання», а тому привела до Голодомору – геноциду українського народу.

Спокусившись більшовицькими гаслами про землю і свободу, люди сприйняли їх, як колись наші прабатьки Адам і Єва спокусилися обіцянкою змія. Чуючи про землю і свободу, люди не звернули особливої уваги на те, що разом з цими гаслами проповідувалася ненависть, що більшовики закликали побудувати безбожний «рай на землі», щоб самим бути в цьому світі богами. Але раю без Бога не буває, а замість раю більшовизм приніс на українську землю подобу пекла. З цього всім потрібно винести належний урок.

Голодна смерть не розділяла людей за національністю чи релігійною ознакою. Від Голодомору постраждали всі, хто вважав українську землю своєю Батьківщиною, всі народи, які населяли цю землю. Це є наша спільна трагедія і наш спільний біль. Наш обов'язок – пам'ятати про тих, хто загинув від Голодомору, не залежно від національності та віросповідання.

Тому в День пам'яті жертв Голодомору ми закликаємо всіх взяти участь у заходах вшанування пам'яті померлих, у відповідності до своєї релігійної традиції згадати про всіх замучених голодом. Ми закликаємо кожного засвітити цього дня свічку пам'яті – знак нашої скорботи і світло нашої надії на краще майбутнє. Нехай у ці скорботні дні піднесеться наша щира молитва до Бога про збереження нашого народу від подібних лихоліть у майбутньому.

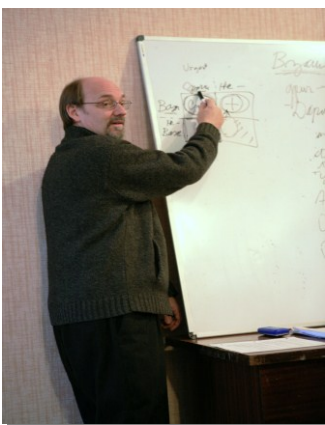
Закликаємо на весь український народ Боже благословення.

Звернення підписали: Фларет (Денисенко) – Патріарх Київський і всієї Руси-України, Предстоятель Української Православної Церкви Київського Патріархату; Любимир (Гузар) – Верховний Архієпископ, Глава Української Греко-Католицької Церкви; Маркіян Трохим'як – Єпископ, Заступник Голови конференції єпископів Римсько-католицької Церкви в Україні; Вячеслав Нестерук – Голова Всеукраїнського Союзу об'єднань євангельських християн – баптистів; Михайло Паночко – Старший єпископ Всеукраїнського Союзу Церков християн віри євангельської-п'ятидесятників; Леонід Падун – Старший єпископ Української Християнської Євангельської Церкви; Вячеслав Горпинчук – Єпископ Української П'ятеранської Церкви

м. Київ, 21 листопада 2008 року

Часто, коли чуємо про певну діяльність, нам зрозуміло, що хтось це робить. Ми можемо не знати, як все побудовано, але бачимо результат. Ця стаття має на меті познайомити читачів «Евангелiської правди» з діяльністю Опiкунської ради Евангелiської Реформованої семiнарії України (далі ЕРСУ).

Що таке Опiкунська рада? Це певний орган, який контролює, забезпечує, опiкується, допомагає, зберігає діяльність певної організації. У нашому випадку саме семiнарії. Чому був створений такий орган для функціонування семiнарії? Для того, щоб наша семiнарія могла працювати як найкраще, а також, щоб представники Синоду УЄРЦ та Пресвітерії Пресвітерiанської Церкви України могли все зробити, щоб їхні студенти, майбутні пастори, отримали якомога кращу вищу духовну освіту. Хочу нагадати, що ЕРСУ є спільним проектом двох деномінацій, а саме: Пресвітерiанської Церкви України та Української Евангелiсько-Реформованої Церкви. Тому відповідальність за семiнарію несуть саме ці Церкви, саме вони формують Опiкунську раду. До складу ради входять по 5 представників обох Церков. Голова ради обирається голосуванням. Кожен член ради обирається Синодом або Пресвітерією на три роки з можливістю перебувати в складі ради лише два терміни. У порядку денному Синоду є такий пункт: «Звіт Опiкунської ради семiнарії». Через цей звіт представники ради інформують Синод УЄРЦ про стан справ у семiнарії. На раді часто досить бурхливо ми обговорюємо

питання морального життя студентів під час сесії. Наприклад, для мене було приємно дізнатися, що студенти самі обрали студентську раду і представники цієї ради також можуть впливати на семінаристів.

Інше важливе питання, до якого ми часто повертаємося, це питання українізації. Опiкунська рада має навіть комісію з

цього. Українізацію Опiкунська рада бачить в тому, щоб у майбутньому нашу семiнарію забезпечити українськими викладачами. Якщо ми дивимось на ЕРСУ, як на проект, розрахований на багато років, тоді нам важливо, щоб підготувати українських викладачів, які матимуть високий теологічний рівень підготовки і, зможуть закінчити визнані у світі хорошого рівня теологічні інститути, щоб викладати у нашій семiнарії. На даний час ми не маємо таких молодих людей, які б вчилися саме для викладання у нас. Є один студент, який навчається у Кампені (Голландія) і, наскільки мені відомо, зможе допомагати також і семiнарії, але не як викладач.

Можливо, Бог пошле нам таких молодих людей, або вони вже є, які дійсно бачитимуть своє покликання

у викладацькій праці. На даний час більшість наших викладачів із-за кордону.

Мета цієї статті полягає у тому, щоб молоді люди з громад знали, що УЄРЦ має теологічний заклад хорошого рівня, де і вони зможуть навчатися. Наша біда на сьогодні в тому,

що саме представників УЄРЦ в нашій семiнарії є найменше. Нашій Церкві потрібно багато докласти зусиль, щоб мати більше студентів. Опiкунська рада також часто на своїх засіданнях піднімає питання про розповсюдження інформації про семiнарію, але мені здається, що такої інформації надто мало. Найкращою рекламою є те, що студенти, які вчаться, розповідають своїм друзям чи знайомим про наш духовний навчальний заклад і серед тих людей знаходяться бажаючі вчитися.

На даний час президентом семiнарії є Клей Квартерман, який дуже багато працює над розвитком та функціонуванням цього закладу. Семiнарія має двох деканів. Деканом з навчальної частини є Йос Колайн. Багато студентів кажуть, що у нього найважче здати екзамен з предмету, а це означає, що студенти найкраще знають його предмети. Інший декан відповідає за студентів. Його завданням є зв'язки з студентами, участь у процесі їх навчання, а також підтримка контактів за час, коли студенти вдома готуються до сесії. Декана студентів звати Скот Ендіс, він не так давно вступив на свою посаду.

Прошу всіх читачів цієї газети молитися за семiнарію та її викладачів. Це велика та важлива праця. Ми часто бідкаємося, що нива велика, а робітників мало. Це правда, але тоді нам також варто запитати себе: а що ми зробили, аби цих робітників на ниві проповіді Евангелії було більше? Не лише в Україні і не лише в ЕРСУ ми бачимо, що кількість бажаючих навчатися в теологічних закладах зменшується. Тому, як член Опiкунської ради нашої семiнарії, прошу вас розповідати молодим людям про цю семiнарію. Інформацію з цього питання ви можете отримати в офісі семiнарії за телефоном: 8 (044) 502 46 99.

Від Опiкунської ради ми постійно молимося в своїх громадах за студентів та викладачів і дякуємо Богові, що маємо на даний час приблизно 40 студентів з різних куточків нашої держави.

В.Пилипенко,
пастор УЄРЦ,
член ОР ЕРСУ.

Практичний бік пресвітерства.

Христос будує Свою церкву і робить це Він різними способами. Одним з таких способів, як написано в Еф.4:11, коли Ісус «настановив одних за апостолів, одних за пророків, а тих за благовісників, а тих за пастирів та вчителів». Як церква, ми намагаємось дуже уважно підходити до призначення пресвітерів, а вони, в свою чергу, намагаються виконувати свої обов'язки якомога краще. Ми всі визнаємо, що виконуємо це завдання в підпорядкуванні Ісусу Христу, як голові Церкви.

Вибори пресвітера

Більшість громад в Голландії мають правила для вибору і призначення пресвітерів, намагаються дуже уважно підходити до цього питання. Одним словом, вибори і призначення пресвітера є наступними. У Реформованій Церкві пресвітер обирається на три або чотири роки. В цьому процесі існують такі кроки: по-перше, церковна рада просить громаду назвати імена чоловіків, котрі, на думку громади, мають здібності бути пресвітерами. Церковна рада також оцінює можливості цих чоловіків. Особливу увагу в оцінюванні надають духовним критеріям, як написано в Тита 1:7-9: «Бо єпископ мусить бути бездоганний, як Божий доморядник, не самолюбний, не гнівливий, не п'яниця, не заводіяка, не корисливий, але гостинний до приходнів, добролюбець, поміркований, справедливий, побожний, стриманий...». Після такого оцінювання церковна рада на вибір громади пропонує декількох братів. Ми намагаємось двічі запропонувати громаді більшу кількість братів, ніж то необхідно, щоб мала вибір. Перш за все цих братів самих ставлять до відома про вибір і буває так, що хтось сам знімає свою кандидатуру. Кілька тижнів після цього в громаді відбуваються вибори. Обрані пресвітери пізніше ординуються (відбувається рукоположення) церковною радою. До цього часу громада ще має можливість опротестувати свій вибір. Такий протест обговорюється з церковною радою. Якщо у громади немає заперечень або заперечення розглянуті церковною радою є безпідставними, обрані брати проходять ординацію на одному з церковних служінь.

Покликання.

Обрані брати мають дуже добре пам'ятати і постійно усвідомлювати, що вони обрані не до керівної ради місцевої футбольної команди, а Христос сам закликав їх вести Його церкву. Цю примітку особливо потрібно пам'ятати, коли не все є так добре в громаді, коли люди зводять наклепи про тебе, або ж висміюють твою роботу, або ж в церковну раду приходять набридливі листи для обговорення, або ж в громаді існує якийсь конфлікт чи інша проблема. В такі тяжкі моменти я часто знаходжу втіху в словах Господніх до Іллі: «А в Ізраїлі Я позоставив сім тисяч, усі коліна, що не схилялися перед Ваалом, та всі уста, що не цілували його.» (1Цар.19:18)

Обов'язки

Обов'язки пресвітера є наступними:

- Піклуватися, щоб члени церкви поводити себе у визнанні та у щоденному житті відповідно до Євангелії. Відвідувати членів церкви з вірою, навчати їх зі Словом Божим, утїшати та застерігати їх. Вносити їм догану, якщо їх життя та віровизнання не відповідають Слову

Божому. Проявляти церковну дисципліну тим, хто перебуває у гріхах.

- Піклуватися, щоб у церкві був на порядку. Піклуватися, щоб бажаючі бути пасторами та пресвітерами проходили через встановлений порядок покликання. Підтримувати проповідників словом та ділом.
- Наглядати за віровизнанням та життям проповідника. В церкві не має проповідуватися фальшиве свідчення і не має бути поганого прикладу для наслідування.

Злети та падіння

Практично у кожного пресвітера спостерігаються періоди високої або ж низької активності. Інколи буває, що нічого не є багато і ти активно працюєш по 3-4 вечори щотижня, часом трапляється ти не маєш змоги відвідати когось навіть раз у місяць. Зрозумійте, бути пресвітером – накладає на тебе великі емоціональні зворушення. З цих причин виконувати обов'язки пресвітера наодинці просто неможливо. Вам потрібна підтримка від інших колег - пресвітерів. Якщо ви відчуваєте таке падіння, кризу, тоді вам потрібна допомога від твоїх колег - пресвітерів. Попросіть їх про допомогу, вони також є хорошими пастухами стада Божого, але не собаками пастуха, які могли б відразу «рознюхати» проблему. Разом з тим і ви повинні приділяти увагу вашим колегам і допомогти їм в разі потреби. Спробуйте бути собакою пастуха, щоб «рознюхати» проблему, зверніть увагу на інших і запитуйте їх, якщо ви бачите, що справи йдуть не так добре. Ви не можете залишатися наодинці, виконуючи таку святую роботу. З цих причин не пропускайте засідань церковної ради, де ви можете не тільки вирішувати проблеми церкви, але й бути корисним один одному.

Вігвідування членів церкви

Для багатьох пресвітерів відвідування членів церкви є найбільш цікавим та пізнавальним завданням. У такий спосіб ви можете вчитися пізнавати людей, маєте привілей поговорити з людиною відверто, спостерігати за їхнім життям, сім'єю, відносинами, ідеями, переконаннями, ділитися турботами. Я розцінюю це як привілей.

Хочу також поділитися з вами кількома корисними порадами:

- Занотуйте кожен візит, інакше забудете про те, що говорили і про ті турботи, які хвилюють цих людей. Після відвідин коротко напишіть про тему, на яку розмовляли, про що ви домовилися, що читали разом з Біблією і таке інше.
- Моліться під час відвідин разом з тими людьми. Покладіть на Господа конкретно ті всі речі, про які йшла мова. Не моліться загальними фразами. Не так часто хтось молиться за потреби людей, можливо, ви єдиний, який це робить. Винятком можуть бути випадки, коли людина стверджує, що більше не хоче вірити в Бога, але навіть за цих обставин, помоліться з ними. Хоча перед цим запитайте дозволу від них.
- Регулярно перевіряйте наскільки ваші поради та співучасть не досягали мети. Чи допомогли людям ваші поради?
- Не бійтесь задавати запитання людям. Що насправді їх турбує? Маючи контакт з людьми, ви очевидно, не будете задавати глибоких запитань, але як пресвітер повинні «копати» глибоко. Мій досвід показує, що люди приймають це і вдячні за це, спілкування тоді буде більш значимим для них. В цілому люди ненавидять опосередковане ставлення до них їхнього пресвітера, і вони є праві.

- Не забудьте приділити увагу дітям. Вони часто бувають на таких ваших візитах. Запитайте від них про життя, віру і відношення до церкви. Загалом, вони мають чимало такого, що сказати вам. Зробіть окремий візит до підлітків. Знаючи імена дітей, можете поговорити з ними, коли зустрінете їх в іншому місці. Якщо є у громаді спеціальний «молодіжний пресвітер», можете запитати у нього поради про проблеми, які має молодь.
- Помітьте, що вся інформація, яку вам розповіли, є конфіденційною. Не розповідайте нікому про те, що ви обговорювали з членами церкви - ні дружині, ні церковній раді. Коли трапляється ситуація, що вам необхідно поділитися тією інформацією, щоб отримати певні поради (скажімо, від церковної ради), розкажіть про це тим, хто має безпосередні стосунки, включаючи причини, які спонукали поділитися цією інформацією.
- Довіряйте і робіть так, щоб і вам довіряли. Виконуйте те, що обіцяєте і не обіцяйте речей, яких не можете виконати. Члени церкви мають покладатися на вас. Потрібен час, щоб люди могли довіряти вам.
- На початку року складіть план, розпишіть всі ваші візити на цілий рік. Відвідуйте кожного адресата хоча б раз на рік, але намагайтеся це робити частіше. Візити почніть з самого початку року. Мій досвід підказує, що більшість пресвітерів мають більше енергії саме в першій половині року.

Особливе пасторське піклування.

Пасторське піклування ніколи не було легким. Ви можете мати справи з ситуаціями, зовсім новими для вас, скажімо, проблеми шлюбу, інцест чи інші форми перелюбу, конфлікти між членами церкви, залежність, гомосексуалізм. Такі ситуації потребують особливого вислуховування, любові та досвіду пресвітера. Дуже легко щось сказати, що може вразити і завдати болю людині, тому будьте обачні з тим, що говорите. Ось деякі поради:

- Удосконалюйте ваші знання з різних тем, читайте книги про це, відвідуйте спеціальні курси.
- При складних ситуаціях консультуються з вашим пастором чи іншими кваліфікованими спеціалістами.
- Не сподівайтесь, що можете вирішити проблему іншої людини. Ви є слухачем і можете принести цю проблему до Господа у молитві, стимулювати інших шукати професійної підтримки, щоб вирішити її. Найбільше, що можете зробити, це дати хороші поради. Тим не менше, не розчаровуйтеся, коли люди не скористаються вашими порадами.
- Пам'ятайте, що ви - пресвітер, а не професійний консультант.

Зустрічі церковної ради

Як засвідчує досвід, більшість пресвітерів не люблять таких зустрічей. Ось кілька порад, щоб бути задоволеним від зустрічі церковної ради:

- Приготуйтеся до цієї зустрічі. Прочитайте порядок денний, обґрунтуйте вашу точку зору з того чи іншого пункту та сформулюйте питання, які хочете задати. Не забудьте підготувати доречні нотатки для цієї зустрічі. Коли добре підготуетесь, тоді і обговорення стає переконливішим.
- Ці зустрічі мають бути структуризовані, щоб у вас була можливість задати будь які питання. Часто обговорення проходить по колу і кожен може обдумати і висловити

свою точку зору. Головою засідання вам буде надано достатньо часу, щоб могли щось сказати.

- Якщо ви пресвітер з досвідом, дайте більше можливості висловити свої думки молодим пресвітерам. Заохочуйте їх до цього і уважно вислухайте нову точку зору.
- Не підходьте до вирішення ситуації тільки з власної точки зору, а з тієї, яка буде корисною для всієї громади.

Що розповісти дружині

Це залежить від того, ким є ваша дружина. Якщо їй важко вберегти конфіденційну інформацію, тоді не розповідайте про це. Якщо ж вона вміє берегти конфіденційну таємницю, тоді можете поділитися дечим. В будь-якому разі, буде не розумно ділитися з дружиною інформацією про інших членів церкви. Як постійний член церкви вона зустрічається з усіма людьми і для неї буде неприємно, якщо знатиме конфіденційні речі про інших. Крім того, ви ускладните спілкування інших членів церкви з вашою дружиною, якщо вони дізнаються, що ваша дружина знає про них багато приватних речей. Можете ділитися з дружиною більш загальними речами. Ви можете поділитися з нею вашими думками, ідеями, та іншим, коли готуєтеся до зібрання церковної ради.

Як навчитися Бути пресвітером

- Через просте виконання своїх обов'язків. Визнайте, що ви не знаєте нічого, і потребуєте поради та допомоги від інших.
- Якомога більше моліться перед кожною зустріччю та візитом. Поділіться з Господом своїми переживаннями та міркуваннями. Просіть Бога про благословення для громади і тих членів церкви, за яких ви несете відповідальність.
- Постійно проводьте час у читанні Слова Божого. Щодня приділіть для цього певний час. Прокиньтесь за півгодини раніше, ніж зазвичай, щоб поспілкуватися з Богом.
- Пам'ятайте, хто ви є. Особливо пам'ятайте про ваші слабкості, такі як недостатнє знання Слова Божого чи віросповідання, часу для молитов, недостатній рівень знань і тому подібне. Удосконалюйте себе читанням, вивченням, курсами, консультаціями і тому подібне.
- Консультуються з іншими, коли бачите, що ситуація виходить з під вашого контролю чи понад ваші здібності.

*Клаас'ян Андрінга
Хаутен, Голландія, 19 листопада 2008 року*

був маленьким продавцем газет. Йому було всього дванадцять років, але як на свій вік він був дуже малий. Мати його вмерла, а батько, невиправний п'яниця, виштовхнув його на вулицю зі словами: "Ти вже досить дорослий, і сам повинен рубати своїм човником".

Живучи з батьком, він частенько голод, лайка і поδοї. Так що теперішнє життя не здавалося йому важким. Разом з іншими продавцями газет, знімав маленьку кімнатку, щоб зігрітися. Він рано лягав спати, разом з іншими вставав і діг на вулицю продавати газети. Не дивлячись на старання він ледь зводив кінці з кінцями. За кімнатку платив справно, але частенько голодував і ходив у старому поношеному одязі.

Одного осіннього дня, коли він продав велику частину своїх газет, і йшов до їдальні щось купити поїсти, з ним сталося щось, що змінило все його подальше життя. Якесь нянька, що переходила з дитиною через вулицю, розгубилася, подивившись з одного боку трамвай, а з іншого — автомобіль, залишила дитину на дорозі, а сама втекла. Ден подивившись весь цей жаж і в одну мить опинився на посеред вулиці. Він устиг вчасно. Якесь приємне почуття наповнило його серце, коли одним поштовхом відкинув дівчинку від автомобіля, який наближався, але в цей час відчув сильний біль і навколо з'явилася темрява. Коли ця темрява розсілася, він подивившись себе на м'якому чистому ліжку, а біля нього стояла жінка одягнена в діле.

— Як я потрапив сюди і де я знаходжусь? — запитав він здивовано.

— Ти знаходишся в лікарні, машина швидкої допомоги привезла тебе сюди. Ти сильно постраждав, рятуючи маленьку дочку пані Сміт.

— О! — викликнув він, — я такий радий, що врятував її! Я боявся, що не встигну, однак встиг. Саме вчасно придіг на допомогу.

Очі медсестри наповнилися слюозами.

— Ти маленький герой, усі про тебе такої думки, але ти дуже, дуже постраждав.

— Я такий радий, що врятував її, — повторив він, — У неї є мама, чи не так?

— Так, — відповіла медсестра, — і дуже гарна.

— Вона теж радя, вона ж дуже плакала, якби її дочка загинула. Але вона не постраждала, чи не так?

— Так, так, з дівчинкою все гаразд, але тоді ж добряче гісталося.

— Хтось повинен був постраждати, і я щасливий, що це випало на мою долю. У мене немає мами, яка б плакала за мною,

а тато, якщо і відповідається, що я потрапив під автомобіль, теж не буде турбуватися. Я живу сам по собі. Тільки, тільки... Присупи долю перервали подих, в очах стемніло, з великим зусиллям він закінчив. — Тільки було б добре мати людячу маму.

Медсестра мовчала.

— А що з моєю ногою? — запитав хлопчик, я не можу нею рухати.

— Вона зламана, але через кілька тижнів все буде гаразд.

— А як же буде з газетами? Ви знаєте, що я їх повинен продавати.

— Тепер ти не можеш їх продавати, ти будеш тут готи, поки не виждорівієш.

— Тут добре, — помітив він, — я радий залишитися тут, якщо тільки не буду нікому в тягар. Я ніколи не був у такому гарному місці, тут все так чисто!

ніжно сказала жінка, — заспокойся і ще поспи.

Він дивувався, чому вона змушує його спати, але заснув. Коли прокинувся, біля його ліжка сиділа красива дама. Великий букет червоних гвоздик стояв на столі і поширював приємні пахощі. Ден глянув на відвідувачку, а вона замість відповіді встала і поцілувала його в чоло.

— Ден, я мама маленької дівчинки, — сказала вона, ніжно погладжуючи його худе ручення, що лежало на ковдрі.

— О, — вигукнув він, і обличчя його засяяло.

— Як вона рада, — подумав він, — що я врятував її дівчинку. Вона поцілувала мене, подумати тільки, вона поцілувала мене! Це був перший поцілунок у його пам'яті.

— Мій дорогий хлопчику, — говорила вона, — ти маленький герой. Моє серце долить від того, що ти постраждав, рятуючи моє дитя.

— Не турбуйтесь, пані, все гаразд. Ви дачите, ніхто про мене не переживає, я — самотній Ден, — він намагався якнайкраще втішити її. Він говорив дядьоро і посміхався, але її єдиною відповіддю були слюози, які стікали по обличчю.

Настало Різдво, Ден ще не міг ходити, але лікар запевняв його, що він незабаром буде дігати так само, як і раніш.

Ден сидів у м'якому кріслі у вітальні пані Сміт. Мила дівчинка, яку він врятував, дігала навколо. З посмішкою вона підігала до нього, показуючи свою нову різдвяну ляльку. Ніхто йому так не погодився, як ця безтурботна дівчинка, може тому, що він врятував її, і йому здавалося, що немає нікого кращого, за її маму.

— Ден, — сказала вона цього ранку, — чи сподобається тобі мій Різдвяний подарунок?

— Ваш подарунок? — запитав він здивовано.

— Так, — сказала вона, — якби не ти, то я була б у це Різдво позбавлена єдиної дитини, тому я думаю, що і ти не повинен бути позбавлений матері. Ден, я хочу бути твоєю матір'ю, якщо ти цього бажаєш, — вона обійняла і пригорнула його до себе.

В цей момент було зворушливо дивитися в обличчя хлопчика. Його радості не було меж. Тепло, що наповняло його серце, залишилося там назавжди. Яка прірва утворилася між сьогоденням і минулим!

З їдальні линув приємний аромат смаженого індика. Вони підійшли до різдвяного столу. Під час молитви Ден закрив очі і склав руки, обличчя його сяяло, коли він тихо молився: "Боже, Ти такий добрий, а я такий щасливий". Ден вийшов у новому будинку і став благословенням для тих, котрі його прийняли.

Життя громад УЄРЦ

с.Таврійське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

Радісно поділитись новиною від якої і анголи в небі радіють, це те, що сім'я Гаврилюка Андрія та Антоніни прийняла конфірмацію, а також відбулося урочисте хрещення маленького Давида - сина нашого пастора Мирослава Калинича та його дружини Вікторії. Також приємною новиною є те, що ми заклали фундамент під молитовний дім. Просимо громади підтримувати нас у будівництві важливої для нас споруди, щоб з настанням тепла ми могли продовжити роботу.

Як завжди, в громадах с.Таврійське та с.Рідна Українка проводяться недільні богослужіння, уроки по вивченню Біблії, катехизису для тих, хто хоче прийняти конфірмацію. Ми вдячні Богу, що у нас є такі люди, які бажають познайомитись із реформованим вченням. В новому ритмі працює недільна школа, де зараз дітки готуються відзначити Різдво Христове сценками, піснями, віршами, поробками, малюнками. Радіємо, що є нові прихожани - сім'я Бібик, Марина Грецька, Оксана Гуцилюк. Господь дає нам можливість звіщати благу новину у Збур'ївській туб. лікарні. Просимо молитись, щоб Господь дав нашому пастору Мирославу Калиничу та студенту семінарії Михайлу Михайлову силу Духа Святого та вміння проповідувати Євангелію з такими тяжко хворими людьми, щоб з Божою допомогою і їх торкнулась благодать Господа нашого Ісуса Христа. Плануємо раз на тиждень у лікарні проводити богослужіння.

Рівне

Ми не можемо повідомити вас про щось особливе, що відбувається в нашій громаді, однак вдячні Господу, що маємо служіння щонеділі і щосереди. Після служінь люди йдуть додому, обдумуючи тексти Слова Божого. Маємо кількох нових молодих братів та сестер, яким подобається бути в нас. Є навіть молоді пари, які хотіли б у нас взяти шлюб. А ще розпочали певну підготовку по створенню нової громади УЄРЦ в місті Сарни. Це не тільки ідея нашої громади. По цьому проекту ми співпрацюємо з іншими громадами. Однак наша принципова позиція при створенні громади в місті Сарни є та, що вона буде належати до УЄРЦ. Також тішимося тим, що в нашій державі дедалі більше християн цікавляться реформованим рухом. Ми віримо, що Реформація має біблійну основу. На нашому Синоді у Сваляві сповіщалося про те, що з'являються невеличкі громади у місті Житомир, а також на Чернігівщині. Це добрі новини, ми тішимося ними. Але найкраща новина в світі - Христос народився. Тож давайте разом прославляти нашого Спаси.

Свалява (Закарпатська обл.)

Ми вдячні Господу за його підтримку в житті громади. Ми розуміємо, що все залежить від Нього, чи то ріст церкви, чи то певний затишок. Наше завдання «сіяти і поливати» насіння Слова Божого, але від Господа залежить зростити це насіння. І ми бачимо певний ріст кількості дітей в Недільній школі, коли молодь та дорослі намагаються свідчити про Бога та запрошувати до церкви, коли приходять нові люди, які бажають слухати Слово Боже. За все дяка Богу!

Хочу також відмітити підготовку дітей та молоді до Різдвяних свят. Виступам дітей та молоді плануємо приурочити аж три богослужіння. Завдячуючи фінансовій підтримці наших братів і сестер з Голландії, могли поділитися різдвяними подарунками з нужденними сім'ями міста Сваляви та розповісти їм про новонародженого Месію-Царя.

Нехай Господь допоможе провести ці Різдвяні свята для Слави Божої і для розповсюдження Благої Новини серед тих людей, які мешкають разом з нами.

Степань (Рівненська обл.)

У громаді УЄРЦ Степань на даний час багато зроблено по підготовці до різдвяних свят. Особливу увагу було приділено дітям, позбавлених батьківського піклування. Через нашого брата з Голландії, за участі нашої громади, а також громади «Віфлеєм» для двох інтернатів в селі Чудель було куплено швейні машинки, інші подарунки. Крім цього, весь грудень направляли наших дітей з недільної школи та молодь для підготовки подарунків цим дітям, а також різдвяних акцій на користь дітей цих двох інтернатів. Наша молодь погодилась з тим, що всі кошти від колядування будуть використані для того, щоб придбати необхідні речі для цих дітей. Також радіємо тому, що і батьки наших дітей з недільної школи беруть участь у даному проекті. Маємо нових людей у громаді, за що вдячні Богові. Молимося за всі громади УЄРЦ.

с.Руда (Хмельницька область)

Наша громада вдячна всім церквам УЄРЦ за можливість бути в єдності з вами і разом справляти наше спільне служіння Господу. Для нашої церкви це є однією з найяскравіших подій, що сталися останнім часом в житті громади. Незважаючи на різні обставини і складності, на останньому Синоді нашу громаду було прийнято до єдності з УЄРЦ. Тепер ми раді ділитися з вами тим, що Бог звершує через нас в нашому повсякденному служінні.

За рік, що добіг кінця, ми відчували руку Божу в усьому, що нам доводилось робити. Однією з визначних і значимих для нас подій була та, що ми мали можливість разом з місією Евен Езер провести спільне служіння для дітей хворих на ДЦП та з іншими вадами. Був проведений літній табір в с. Врубівці на базі відпочинку. Сюди запросили хворих дітей, а також членів їхніх родин. Діяла команда підготовлених братів і сестер, які окремо займалися з хворими дітьми і також команда, яка окремо займалася з батьками цих дітей. Цей табір дав свої наслідки. Після його проведення, в громади церков, які були задіяні в цьому служінні, почали відвідувати нові люди. Наша громада також направила в цей табір сім'ю з хворим юнаком. Після повернення з табору його мати почала активно розповідати односельчанам про все, що відбувалось в таборі, і про те, що саме там вона знала, що таке справжнє християнство. В результаті цього нашу громаду почали відвідувати нові люди. Наша громада поповнилась ще однією спасенною душею, яка сповідала свою віру в Ісуса Христа і стала членом нашої церкви.

Наступним кроком нашого спільного служіння з місією Евен Езер було проведення благодійної акції по роздачі інвалідних візків у Хмельницькій області. За підтримки Американського благодійного фонду Джоні Еріксон було отримано 160 інвалідних візків. У жовтні цього року разом з лікарями реабілітологами, які спеціально приїхали з США, проводилась роздача інвалідних візків. Разом з інвалідними візками роздавалась, реформатська література з бібліотеки книжкового служіння місії Евен Езер. Одними з перших міст були Ярмолинці, потім місто Хмельницький, Дунаївці і Кам'янець-Подільський. В результаті цієї акції були налагоджені контакти і дружні стосунки з сотнями інвалідів та членами їхніх родин по всій Хмельницькій області, яким ми обіцяли підтримувати з ними стосунки.

В нашій церкві почалися регулярні репетиції молодіжного музичного гурту. Було чимало інших цікавих подій, описати які в рамках однієї статті неможливо.

✚ Дослідження соціологів засвідчують, що число росіян, які святкують католицьке Різдво, за останній рік не змінилося. Цього року, як і в минулому, лише 6% опитаних у грудні росіян заявили про намір святкувати католицьке Різдво, повідомили "Інтерфаксу" соціологи "Левада-Центру".

✚ Сім із десяти жителів Великобританії не вірять у викладену в Біблії історію народження Ісуса Христа, свідчать дані опитування суспільної думки. Напередодні Різдва серед однієї тисячі дорослих британців дослідження провели фахівці Британського бюро маркетингових досліджень за замовленням лондонської церкви Святої Олени.

✚ В Україні зріє нова загроза - релігійна ксенофобія і нетерпимість. Останнім часом засоби масової інформації (ЗМІ) із неабиякою регулярністю публікують матеріали про так звані "секти". При цьому, як правило, мова йде про євангельські протестантські громади. Ця антихристиянська пропаганда має всі ознаки геббельсівської - поширюються неправда і наклеп про віруючих, але їм не дають права щось сказати у свій захист. Неймовірно, що риторика цих публікацій і репортажів зовсім нічим не відрізняється від атеїстичної пропаганди радянської епохи. Як тоді слово "баптист" було майже лайливим, так і зараз слова "харизмат" чи "євангельський християнин". Наші батьки, дідуся і бабусі сиділи у в'язницях тільки через те, що були віруючими. Нас у дитинстві висміювали на уроках і виставляли з класу. І от, кілька десятиліть опісля, українські ЗМІ знову формують образ ворога - в особі віруючих протестантських євангельських церков. Наша єдина "провина" - ми віримо в Ісуса Христа, читаємо Біблію, але при цьому ходимо не в православну, а в євангельську церкву.

✚ У Бога є поштова скринька, вам потрібно лише написати на конверті "Богу, у Єрусалим" і листоніша з відділу пошти, де збираються листи, доставить його. Глава поштового відділення Аві Янів стверджує, що знає, яке місце на Землі найближче до Бога.

✚ Міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко заявляє про причетність релігійної організації "Посольство Боже" Сандея Аделаджи до діяльності фінансової групи "Кінгз Кепітал". Про це він заявив на прес-конференції в Києві, відповідаючи на запитання журналістів. За словами Ю.Луценка: "ми маємо прямі докази - і потерпілих, і підозрюваних осіб, що чітко вказують на зв'язок між фінансовими схемами й особами, пов'язаними з цією релігійною організацією". Раніше заступник голови Верховної Ради, один з лідерів БЮТ Микола Томенко направив звернення до міністра внутрішніх справ Ю.Луценка з проханням розслідувати діяльність фінансової групи "Кінгз Кепітал", зокрема в зв'язку з відмовою виплачувати гроші своїм вкладникам. Пастор однієї з церков Києва Сергій Шидловський звинуватив Сандея Аделаджу в неправді і гордості, повідомляє Християнський Мегапортал invictory.org. "Я особисто чув, як Ви говорили на зібраннях: "Хто проти King's Capital - той особисто проти мене", - заявив Сергій Шидловський у своєму зверненні до Сандея. "Я бачив, як Ви виносили дошку на сцену і малювали, як закласти свою квартиру і вкласти гроші в King's Capital. Ви робили це на кожних зібраннях протягом останніх двох років", - додав Шидловський. "Багато вкладників "Кінгс Кепітал" мовчать, тому що в контракті сказано, що за розголошення таємниці контракту контракт анулюється. Люди, які вклали гроші, ще сподіваються щось одержати назад, але, на жаль, як показує практика, ці люди найчастіше залишаються ні з чим. Зараз вони паралізовані, не можуть говорити. Але дійсна полеміка почнеться через 6 місяців, коли люди почнуть втрачати квартири, тоді вони і заговорять!", - заявляє CNL-NEWS.

✚ 18 грудня 2008 року, були прийняті Звернення Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій до Президента України В.Ющенко, Прем'єр-міністра України Ю.Тимошенка і Голови Верховної Ради України В.Литвина, в якому відзначалося невідкладна необхідність у рішенні пакета проблемних питань, пов'язаних зі створенням належних умов для Церков і релігійних організацій у здійсненні ними духовної, виховної й

іншої суспільно важливої діяльності. У зверненні наголошувалося, що "реальна ситуація свідчить про те, що сьогодні в Україні спостерігається відсутність розуміння з боку представників влади, погроз, що несуть у собі бездуховність, аморальність, пропаганду розпусти і "вільної любові", масштабна реклама тютюнових виробів, алкогольних і слабоалкогольних напоїв, подружжя безвідповідальності, відсутність релігійних цінностей у вихованні дітей і молоді тощо". Разом з цим духовні лідери заявляють, що "зазначені погрози можуть бути переборені лише шляхом налагодження стратегічного партнерства між державою і конфесіями на різних рівнях взаємодії, що передбачає загальну відповідальність за моральність нації, здоровий розвиток українського суспільства". Керівники конфесій торкнулися в звертаннях найбільш актуальних питань державно-церковних відносин, що мають потребу у вирішенні в першу чергу. Серед них у контексті підготовки Держбюджету на 2009 рік піднімаються питання встановлення для релігійних організацій ціни на природний газ на рівні як для населення, звільнення релігійних організацій від аукціонних (конкурсних) процедур при придбанні права на оренду земельних ділянок під будівництво культових споруд і об'єктів соціального характеру, а також при оренді нерухомого майна державної і комунальної власності.

✚ У наступному році в Збройних силах України планують запровадити інститут військових капеланів. Як повідомили в керівництві прес-служби міністерства оборони, про це йшла мова на III Національній конференції Всеукраїнського міжконфесійного релігійного християнсько-військового співтовариства, що відбулася 28 листопада в Києві.

✚ У Женеві відкрилася виставка, що дозволяє по-новому глянути на особистість Жана Кальвіна - видатного діяча Реформації XVI століття, якого часто сприймають лише як суворого протестанта. На виставці представлені уривки з творів Кальвіна в каліграфічному оформленні женецької художниці Бريدжет Доммен. Виставка проводиться в рамках Року Кальвіна - циклу заходів, присвячених 500-й річниці від дня народження реформатора.

✚ Хоча релігійні вірування й дотепер є предметом бурхливих філософських та соціологічних дискусій, однак з медичної точки зору віра в Бога позитивно впливає на стан організму. За даними американських дослідників, регулярне відвідування релігійних закладів продовжує життя ні багато ні мало, а на 20%, повідомляє видання "Клео".

✚ Перший супутниковий Християнський телеканал українською мовою відзначив річницю з початку віщання, повідомляє інформаційне агентство CNL-NEWS.

✚ Невідомий добродійник пожертвував 50 млн. доларів перекладацькій компанії "Wycliffe Bible Translators". Метою пожертвування є якнайшвидше завершення процесу перекладу Священного Писання на всі мови світу.

✚ Конкурс, що вручає премію в розмірі 10000 доларів заручений парі, якій до весілля вдалося утриматися від сексуальних відносин, практично провалився. Для участі в ньому не зареєструвалося жодної пари.

Розпорядок служінь

Церкви з Реформованим віровченням

можна знайти:

ЛИСТ ВІД ІСУСА

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги, 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: неділя, 11 год., просп. Лісовий 12-б Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: неділя, 10 год., медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: неділя, 10 год., Лісна, 71 Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: неділя, 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72, о 10.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

ХРИСТИЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

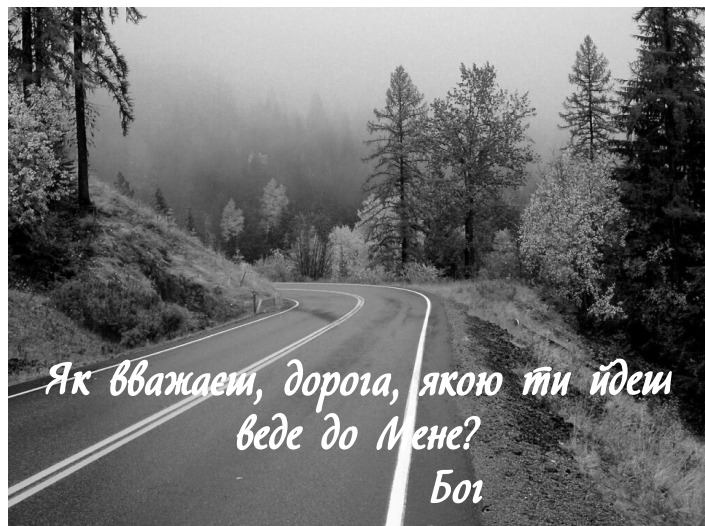

Української Євангельсько-Реформованої Церкви
Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри
 м.Свалява, вул. Борканюка (біля муз.школи)
 тел. 80506665549
 працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-16.00

Технічний редактор: Мурза Еріка
 Члени редколегії: Мурза В.В.,
 Пилипенко В.В., Молнар Шандор
 НАША АДРЕСА:
 вул.Визволення 164/1, м.Свалява
 Закарпатська область, Україна, 89300
 Телефон редакції: 8(03133)73061
 e-mail: uerc@ukr.net

 Тираж видання: 1000 примірників.
 Періодичність – раз у два місяці
 Газета розповсюджується за пожертви

Вігвідайте сайт Свалявської
 громади в Інтернеті
www.uerc.ho.ua

Як вам відомо, ми наближаємося до святкування Мого Дня Народження. Щороку влаштовується свято на Мою честь, і Я думаю, що свято знову повториться...

У цей час багато хто ходить купувати подарунки. Багато різних оголошень по радіо, реклам на телебаченні і у всіх частинах світу всі тільки і говорять про те, що День Мого Народження стає дедалі ближче і ближче. Це, звичайно ж, дуже приємно знати, що хоча б раз у рік деякі люди думають про Мене.

Як ви вже знаєте, святкування Мого Дня Народження почалося багато років тому. Спочатку люди, здавалося, розуміли і були вдячні за те, що Я зробив для них, але в даний час, здається, ніхто не знає причини свята.

Родина, друзі збираються разом, веселяться, але не знають значення того, що вони святкують. Я пам'ятаю, як торік був влаштований великий бенкет на Мою честь. Святковий стіл був накривий різними стравами, випічкою, фруктами, горіхами і шоколадом. Прикраси були самими вишуканими і було багато гарно упакованих подарунків.

Але, хочете, я Вам щось розповім? Мене не запросили.

Я був почесним гостем, але Мені забули надіслати запрошення. Вечеря була на Мою честь, але коли настав цей прекрасний день, Мене залишили ззовні, зачинили двері прямо переді Мною? Але ж Я хотів бути з ними і розділити цю вечерю.

Правду кажучи, Мене це не здивувало. В останні роки всі закривають свої двері переді Мною. Оскільки Я не був запрошений, то вирішив тихо пройти на цю вечерю. Я пройшов і став у куточку.

Вони всі пили: деякі були просто п'яні, безглуздо жартували і глузували з кожного дрізязку. Їм було весело. Потім, увійшов товстий чоловік з довгою білою бородою! Він теж був п'яний. Він сів на диван і всі діти побігли до нього визукуючи: «Дід Мороз, Дід Мороз!», начебто свято було влаштовано на його честь.

Опівночі всі стали обіймати одне одного; я простягаю свої руки в чеканні, що хтось обійме і Мене, але Мене ніхто не обійняв. Потім вони стали обмінюватися подарунками. Коли всі подарунки вже були відкриті, я подивився, чи не залишилося подарунка і для Мене?

А що б ви відчували, якби на Ваш День Народження всі дарували подарунки, а Вам не зосталося? Тоді я зрозумів, що був небажаним гостем на цьому святі і тихо пішов.

З кожним роком стає все гірше і гірше. Люди пам'ятають тільки про подарунки, святкові вечери, про їжу, випивку і ніхто не пам'ятає про Мене.

Я хотів би щоб у це Різдво ви дозволили Мені ввійти у ваше життя. Хотів би, щоб ви усвідомили той факт, що майже 2 тисячі років тому Я прийшов у цей світ, щоб віддати Своє життя за вас на хресті, щоб врятувати вас. Сьогодні Я просто хочу, щоб ви повірили в це усім своїм серцем.

Хочеться також ще щось сказати вам. Оскільки багато хто не запросили Мене на свою вечерю, я влаштую Своє власне свято. У Мене буде Моє святкування – грандіозна вечеря, яку важко навіть уявити, чудовий бенкет!

Я все ще зайнятий приготуваннями. Сьогодні Я надсилаю запрошення з поміж яких є також запрошення для тебе. Скажи, будь ласка, чи хочеш бути присутнім і Я залишу місце для тебе і запишу твоє ім'я золотими літерами в Моїй красивій гостьовій книзі. Тільки ті, чие ім'я записане в ній, будуть брати участь у святкуванні.

Ті, хто не відповів на запрошення, залишаться назовні. Готуйтеся, бо коли готування завершаться, ви станете учасниками чудового торжества.

Побачимося незабаром. Я люблю вас!